

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 12 sierpnia 1961 r.

Nr 62

TRESC:
Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

- 266 — nr 270 z dnia 13 lipca 1961 r. w sprawie wykorzystywania rezerw funduszu płac i planowanego zatrudnienia w przedsiębiorstwach na rozrachunku gospodarczym 605
- 267 — nr 293 z dnia 26 lipca 1961 r. w sprawie dysponowania rezerwą budżetu centralnego oraz przeniesień kredytów między częściami tego budżetu 60F

ZARZĄDZENIE

- 268 — Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 8 sierpnia 1961 r. w sprawie ustalania lokalizacji szczegółowej inwestycji budowlanych i siatek ochronnych oraz wyrażania zgody na zmianę sposobu wykorzystania terenu 607

266

UCHWAŁA Nr 270 RADY MINISTRÓW

z dnia 13 lipca 1961 r.

w sprawie wykorzystywania rezerw funduszu płac i planowanego zatrudnienia w przedsiębiorstwach na rozrachunku gospodarczym.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Uchwała dotyczy przedsiębiorstw działających według zasad rozrachunku gospodarczego, zwanych dalej „przedsiębiorstwami”.

§ 2. Zmiana rocznego planu zadań gospodarczych lub funduszu płac złożonego przez przedsiębiorstwa do oddziałów właściwego banku nie może być dokonana po terminie rozliczenia funduszu płac za II kwartał roku obrachunkowego, z tym że w zakresie przemysłu rolno-spożywczego, odzieżowego, przemysłu podległego radom narodowym, przemysłu nadzorowanego przez organizacje spółdzielczości oraz przedsiębiorstw handlu zagranicznego zmiana rocznego planu zadań gospodarczych lub funduszu płac nie może być dokonana po terminie rozliczenia funduszu płac za III kwartał roku obrachunkowego, a w odniesieniu do przedsiębiorstw budowlano-montażowych i remontowo-budowlanych wyjątkowo w 1961 r. po dniu 30 września.

§ 3. 1. Zmiany zasad wynagradzania obowiązujących w przedsiębiorstwach (zmiany stawek płac, systemów płac, regulaminów premiowania) wynikające z decyzji jednostek nadrzędnych bez jednoczesnego zwiększenia funduszu płac, jak również dokonywane w ramach uprawnień przedsiębiorstw powinny być przeprowadzone w ramach wygoszpodarowanych rezerw w planowym funduszu płac.

2. Na podwyżki, o których mowa w ust. 1, można przeznaczyć w danym roku jedynie kwotę oszczędności planowanego funduszu płac wygoszpodarowaną w tym roku w części odpowiadającej wycinkowi okresu rocznego, w którym wprowadzona zostanie zmiana zasad wynagradzania, o ile władze nadrzędne inaczej nie zdecydują.

§ 4. 1. Przeszeregowanie pracowników inżyniersko-technicznych i administracyjnych w przedsiębiorstwach (podwyższenie grupy uposażenia lub zwiększenie uposażenia w widelkowym systemie płac) nie może następować w IV kwartale.

2. Zaleca się, aby przeszeregowania, o których mowa w ust. 1, następowały w miesiącach styczniu i lipcu, z tym że

w gałęziach gospodarki, w których ustalony jest określony dzień dla uświęcenia pracy w tej gałęzi, termin przeszeregowań może być przeniesiony na ten dzień.

3. Kwoty przeznaczone przez przedsiębiorstwo na przeszeregowanie pracowników, o których mowa w ust. 1, muszą mieścić się w dyrektywnym, podstawowym funduszu płac tej grupy pracowników, przy czym do kwot tych można włączać oszczędności wynikające z nieobsadzenia stanowisk przez cały lub część okresu planowanego tylko w przypadku, gdy stanowiska te zostały skreślone z planu zatrudnienia przedsiębiorstwa, i jedynie o kwoty, które w wyniku tych skreśleń zostaną wygoszpodarowane w okresie od daty przeszeregowań do końca roku.

4. Poszczególni pracownicy nie mogą być przeszeregowani częściej niż raz do roku.

5. Zasady ustalone w ust. 1, 2 i 4 nie dotyczą przypadków, gdy pracownik otrzymuje przeszeregowanie w związku ze zmianą stanowiska pracy (zakresu czynności).

§ 5. Skutki finansowe wynikające z przeszeregowania przedsiębiorstw do wyższych kategorii powinny się mieścić w dyrektywnych wskaźnikach planu funduszu płac danego roku.

§ 6. 1. Przeciętna liczba zatrudnionych określona w planie operatywnym IV kwartału nie powinna być wyższa od planowanej liczby zatrudnionych przewidywanej na tenże kwartał w rocznym planie techniczno-ekonomicznym przedsiębiorstwa.

2. Jeżeli zadania rzeczowe zawarte w planie operatywnym IV kwartału przewyższają zadania ustalone dla odpowiedniego wycinka planu techniczno-ekonomicznego, przedsiębiorstwo może zwiększyć w planie operatywnym przeciętną liczbę zatrudnionych przy zachowaniu łącznie następujących warunków:

- 1) pomiędzy planowaną wydajnością w planie operatywnym na IV kwartał a osiągniętymi wynikami w poprzedzających kwartałach powinny być co najmniej zachowane proporcje założone w odpowiednich wycinkach rocznego planu techniczno-ekonomicznego,

2) utrzymania wydajności na poziomie założonym na IV kwartał rocznego planu techniczno-ekonomicznego,

3) nieprzekroczenia średniorocznego zatrudnienia ustalonego w danym dziale dla ministerstwa lub wojewódzkiej rady narodowej w narodowym planie gospodarczym, z uwzględnieniem dodatkowych decyzji Rady Ministrów lub Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

3. Ministrowie nadzorujący działalność przedsiębiorstw budowlano-montażowych lub remontowo-budowlanych dostosują przepisy niniejszego paragrafu do specyfiki tych przedsiębiorstw.

§ 7. Przekroczenie przeciętnej liczby zatrudnionych ustalonej w planie operatywnym IV kwartału pozbawia przedsiębiorstwo prawa do wypłat premii co najmniej w wysokości 1/4 należnej za dany rok z dodatkowego funduszu premiowego.

§ 8. Zwiększenie funduszu płac w przedsiębiorstwach w stosunku do wskaźników dyrektywnych, spowodowane zwiększeniem zadań rzeczowych w planach techniczno-ekonomicznych lub w planach operatywnych oraz spowodowane bankową korektą funduszu płac w wyniku przekroczenia tych

zadań, nie może być wykorzystane na cele, o których mowa w §§ 3—5.

§ 9. Przepisy uchwały nie naruszają postanowień:

- 1) uchwały nr 50 Rady Ministrów z dnia 7 marca 1958 r. w sprawie płac w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych wraz z późniejszymi zmianami,
- 2) uchwały nr 21 Rady Ministrów z dnia 12 stycznia 1960 r. w sprawie reformy norm i płac w zakładach przemysłu maszynowego i elektrotechnicznego,
- 3) uchwały nr 245 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 21 lipca 1960 r. w sprawie zabezpieczenia dalszego wzrostu wydobycia węgla kamiennego i wzrostu wydajności pracy.

§ 10. W uchwale nr 186 Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1960 r. w sprawie zasad i trybu bankowej kontroli funduszu płac przedsiębiorstw działających według zasad rozrachunku gospodarczego (Monitor Polski Nr 54, poz. 257) skreśla się § 3 ust. 5.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

267

UCHWAŁA Nr 293 RADY MINISTRÓW

z dnia 26 lipca 1961 r.

w sprawie dysponowania rezerwą budżetu centralnego oraz przeniesień kredytów między częściami tego budżetu.

Na podstawie art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Prezes Rady Ministrów na wniosek właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego) lub prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) zaopiniowany przez Ministra Finansów może zwiększać z rezerwy budżetu centralnego kredyty odpowiednich części tego budżetu o kwotę do 10 mln zł w poszczególnym przypadku.

2. Minister Finansów na wniosek właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego) lub prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) może w granicach określonej przez Prezesa Rady Ministrów części rezerwy budżetu centralnego zwiększać z tej rezerwy kredyty odpowiednich części tego budżetu o kwotę do 3 mln zł w poszczególnym przypadku.

3. Jeżeli zwiększenie kredytów budżetowych (ust. 1 i 2) ma na celu sfinansowanie dodatkowych zadań narodowego planu gospodarczego, zmiana budżetu może nastąpić po zaopiniowaniu (ust. 1) lub po porozumieniu (ust. 2) z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

§ 2. 1. Minister Finansów na wniosek właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego) lub prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) może zwiększać z rezerwy budżetu centralnego kredyty odpowiednich części tego budżetu do wysokości niezbędnej dla pokrycia nowych lub zwiększonych wydatków w związku z wykonaniem ustawy, dekretu, rozporządzenia Rady Ministrów, uchwały Rady Ministrów, uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów lub dokonanej w obowiązującym trybie zmiany zadań narodowego planu gospodarczego.

2. Przepis ust. 1 ma zastosowanie, gdy ze względu na okoliczności sprawy w aktach, o których mowa w ust. 1, nie została ustalona wysokość kredytów niezbędnych do pokrycia nowych lub zwiększonych wydatków lub szczegółowy podział tych kredytów.

3. Wnioski o zwiększenie kredytów z rezerwy budżetu centralnego z określeniem kwot według obowiązującej klasyfikacji budżetowej właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) i prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) składają w ciągu 15 dni od dnia wejścia w życie aktów, o których mowa w ust. 1.

§ 3. Minister Finansów składa Prezesowi Rady Ministrów sprawozdania o wykorzystaniu rezerwy budżetu centralnego co kwartał, a po wykorzystaniu 80% tej rezerwy — co miesiąc.

§ 4. Minister Finansów w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami lub kierownikami urzędów centralnych uprawniony jest do przenoszenia kredytów między częściami budżetu centralnego bez zmniejszenia rezerwy tego budżetu.

§ 5. Traci moc uchwała nr 362 Rady Ministrów z dnia 26 września 1958 r. w sprawie dysponowania rezerwą budżetu centralnego oraz przeniesień kredytów między częściami tego budżetu (Monitor Polski Nr 75, poz. 441).

§ 6. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Finansów, wszystkim ministrom (kierownikom urzędów centralnych) oraz prezidiom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz